REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-644/2025-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Snježani Karlušić, u pravnoj stvari tužiteljice Kristine Brozović-Šokčević iz Rijeke, Simonettieva 8, OIB: 74959825444, zastupana po punomoćniku Matku Novincu, odvjetniku iz Zagreba, Gjure Szaba 4, protiv tuženika Addiko bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupan po punomoćniku Krešimiru Ćurkoviću i Iris Šanjug, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Ćurković i Šanjug d.o.o. iz Zagreba, Maksimirska 25, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 15. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice te punomoćnika tužiteljice Matka Novinca, odvjetnika i zamjenika punomoćnika tuženika Petre Kulaš, odvjetničke vježbenice iz Odvjetničkog društva Ćurković i Šanjug d.o.o., 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnom odredba sadržana u članku 5. stavak 2. Ugovora o kreditu broj: 306-129/2006 koji je tužiteljica kao korisnik kredita i tuženica kao kreditor zaključili 28. veljače 2006., a koja glasi: „Prije isplate kredita odbijaju se od iznosa jednokratni troškovi obrade u iznosu od 3,00% (tri posto) od iznosa kredita.“

II. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, isplatiti tužiteljici Kristini Brozović-Šokčević iz Rijeke, Simonettieva 8, OIB: 74959825444, iznos 148,91 eura (slovima: sto četrdeset osam eura i devedeset jedan cent) sa zakonskim zateznim kamatama od 3. ožujka 2006. do 31. prosinca 2007. po stopi propisanoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008.do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana ne financijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koje kamatne stope utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana

III. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, nadoknaditi parnične troškove tužiteljici Kristini

Brozović-Šokčević iz Rijeke, Simonettieva 8, OIB: 74959825444, u iznosu 1.036,55 eura (slovima: tisuću trideset šest eura i pedeset pet centi) sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude, 28. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika Addiko bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, za nadoknadom troškova postupka u iznosu 1.250,00 eura (slovima: tisuću dvjesto pedeset eura).

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj 1. veljače 2025. tužiteljica navodi da je u svojstvu korisnika kredita sa tuženikom kao kreditorom 28. veljače 2006. sklopila ugovor o kreditu broj: 306-129/2006 kojim je tuženik tužiteljici odobrio i stavio na raspolaganje kredit u iznosu 8.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti isplaćen po srednjem tečaju tuženika.
2. Člankom 5. st. 2. ugovora određeno je: " „Prije isplate kredita odbijaju se od iznosa jednokratni troškovi obrade u iznosu od 3,00% (tri posto) od iznosa kredita.“
3. Tuženik je tužiteljici 2. ožujka 2006. naplatio naknadu za obradu zahtjeva i odobravanje kredita u iznosu 148,91 eura što predstavlja upravo 3,00% od iznosa kredita tj. kunsku protuvrijednost iznosa od 8.000,00 CHF po srednjem tečaju tuženika.
4. Predmetni ugovor o kreditu parnične stranke su sklopile u okolnostima u kojima je tuženik koristio nepoštenu poslovnu praksu te kao jača ugovorna strana, a u kojem se položaju nalazi zbog nesporne okolnosti da je financijska institucija te profesionalno dioničko društvo nezakonito i nepošteno primjenjivao ugovorne odredbe o naknadi za obradu zahtjeva i odobravanje kredita, na koji način je doveo tužiteljicu u neravnopravni položaj u kojem ista nije mogla utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora. Tuženik je na opisani način postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 96/03; u daljnjem tekstu: ZZP/03) i suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05; u daljnjem tekstu: ZOO/05).
5. Odredbom članka 81. st. 1. ZZP/03 propisano je kako se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema st. 2. istog članka ZZP/03 smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca.
6. Tuženik prije sklapanja i u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora sa tužiteljicom nije pojedinačno pregovarao o odredbi čl. 5. st. 2. Ugovora, već je tužiteljica bila stavljena u poziciju "uzmi ili ostavi". Također, tuženik tužiteljici nije prezentirao koje on točno ima troškove u vezi postupka odobravanja kredita pa da bi iste tužiteljica morala nadoknaditi niti joj je objasnio strukturu tih troškova i zašto je iznos naknade u izravnoj korelaciji sa iznosom kredita koji se traži.

7. U tužbi i tužbenom zahtjevu te na raspravi 20. siječnja 2026. tužiteljica traži da se utvrdi ništetnom odredba čl. 5. st. 2. Ugovora o kreditu broj: 306-129/2006 koji je tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor zaključili 28. veljače 2006., a koja glasi: „Prije isplate kredita odbijaju se od iznosa jednokratni troškovi obrade u iznosu od 3,00% (tri posto) od iznosa kredita.“, kao i isplatu na ime plaćane naknade za obradu zahtijeva i odobravanje kredita iznos od 148,91 eura sa zakonskim zateznim kamatama od 3. ožujka 2006. do isplate te trošak postupka sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate (list 1-5 spisa i list 106 spisa).
8. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva te je istaknuo prigovor zastare (list 33-42 spisa).
9. Među strankama je nesporno: da je tužiteljica sa tuženikom sklopila ugovor o kreditu 28. veljače 2006. i da je tužiteljici naplaćena naknada za obradu zahtjeva i odobravanje kredita u iznosu 148,91 eura.
10. Među strankama je sporno: je li nastupila zastara i osnovanost tužbenog zahtjeva.
11. U tijeku postupka pročitana je dokumentaciju u spisu i to: preslika ugovora o kreditu broj: 306-129/2006 od 28. veljače 2006. (list 8-13 spisa), otplatna tablica (list 14-15 spisa), otplatni plan (list 16-17 spisa), specifikacija uplata (list 18-20 spisa), pregled prometa za klijenta (list 21-26 spisa), isplatni nalog (list 27 spisa) i saslušana je tužiteljica (list 111 spisa).
12. Čitanjem ugovora o kreditu broj: 306-129/2006 od 28. veljače 2006. kojeg je tužiteljica kao korisnica kredita sklopila sa tuženikom kao kreditorom je razvidno da se radi o nenamjenskom kreditu (članak 2. predmetnog ugovora). Prema čl. 3. st. 1. t. 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 96/03) je propisano da je potrošač: svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Iz iskaza tužiteljice je razvidno da je u vrijeme podizanja kredita radila kao administrator u knjižnici te da nije obavljala nikakvu obrtnu niti poduzetničku djelatnost. Iz predmetnog ugovora i iskaza tužiteljice je razvidno da je predmetni kredit podignula da može kupiti stan jer je njoj i suprugu nedostajalo novaca. U konkretnom slučaju tužiteljica je kao korisnica kredita sklopila sa tuženikom ugovor o kreditu- nenamjenski, dakle predmetni ugovor je sklopljen izvan trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti korisnika kredita, dakle tužiteljica je sklopila kredit za osobne potrebe, pa je razvidno da je tužiteljica potrošač u smislu čl. 3. st. 1. t. 1. Zakonu o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 96/03).
13. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za utvrđenjem ništetnom odredbe članka 5. st. 2. ugovora o kreditu kojeg je sklopila tužiteljica sa tuženikom, a kojom odredbom je ugovoreno da je tuženik ovlašten zaračunati naknadu za obradu zahtijeva i odobravanje kredita.
14. Čitanjem ugovora o kreditu broj: 306-129/2006 od 28. veljače 2006. kojeg je sklopila tužiteljica kao korisnik kredita sa tuženikom kao kreditorom je razvidno da je tuženik stavio na raspolaganje tužiteljici iznos od 8.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti isplaćen po srednjem deviznom tečaju tuženika na dan puštanja kredita u tečaj (točka 2. ugovora) sa rokom otplate od 5 godina. Člankom 5. st. 2. ugovora propisana je naknada za obradu kreditnog zahtjeva 3,00% od iznosa kredita, koja se naplaćuje se prilikom puštanja kredita u tečaj. Tuženik je istu naknadu naplatio dana 2. ožujka 2006. u iznosu 148,91 eura.

15. Iz iskaza tužiteljice je razvidno da je ugovor bio pripremljen od strane banke i da je čitala ugovor. Prilikom podizanja kredita rečeno joj je da treba platiti naknadu, te joj je naplaćena naknada za obradu kredita, ali joj nije rečeno zbog čega treba platiti naknadu i zbog čega je ona baš u tom iznosu. U trenutku podizanja kredita bilo joj je bitno da podigne kredit, da ona i suprug mogu kupiti stan.
16. Čitanjem ugovora o kreditu broj: 306-129/2006 od 28. veljače 2006. sklopljenog između tužiteljice kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora je razvidno da se radi o standardiziranom (tipskom) ugovoru. Odredbom čl. 295. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05; u daljnjem tekstu: ZOO-a) propisano je da su opći uvjeti ugovora; ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formularom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva, a obvezuje ugovorne strane kao i posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru. Odredbom čl. 269. ZOO-a propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenu, propuštanju ili trpljenju, a st. 2. istog članka istog Zakona propisano je da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena odnosno odrediva, dok je u čl. 270. ZOO-a propisano da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva ugovor je ništetan.
17. Odredbom članka 81. st. 1. ZZP/03 propisano je kako se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema st. 2. istog članka ZZP/03 smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je čl. 87. st. 1. ZZP propisano da je nepoštena ugovora odredba ništetna.
18. Čitanjem ugovora o kreditu broj: 306-129/2006 od 28. veljače 2006. sklopljenog između tužiteljice kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora i iskaza tužiteljice je utvrđeno da je ugovor unaprijed bio pripremljen od strane kreditora, banke te da se radi o tipičnom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed pripremljenog od strane banke koji korisnik kredita može potpisati ili ne. Isti ugovor sadrži odredbu prema kojoj se korisnik kredita obvezuje prilikom isplate kredita platiti banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini 3,00% od iznosa kredita, međutim u ugovoru nije navedeno od čega se sastoji navedena naknada niti zašto je baš određena u visini od 3,00% od iznosa kredita.
19.Iz iskaza tužiteljice je razvidno da je ugovor bio unaprijed pripremljen i sastavljen od strane tuženika, te da joj u trenutku sklapanja ugovora sa tuženikom nije objašnjeno koje troškove ima tuženik u vezi postupka odobravanja kredita, a niti strukturu tih troškova. Iskaz tužiteljice je prihvaćen kao istinit jer je isti životno uvjerljiv i logičan.
20. Ugovor je kreditu je djelomično prilagođen potrebama klijenata, ovdje tužiteljice i to samo u dijelovima koje se tiču iznosa kredita, roka otplate i namjene, međutim to ne otklanja činjenicu da je i dalje riječ o standardiziranom obliku ugovora o kreditu, kojom se mijenjaju samo navedeni elementi ovisno o situaciji, ali glavni oblik je dalje isti, kao i oni bitni elementi na kojima tuženik kao kreditor ustraje i bez kojih isti ne bi bio sklopljen.
21. Tužiteljica je u smislu čl. 3. ZZP potrošač odnosno fizička osoba koja navedeni ugovor o kreditu nije sklopila u svrhu koja bi bila namijenjena njenom zanimanju niti

njezinoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, dakle ista nema pravnih znanja koja su joj potrebna da bi joj takva odredba bila jasna i lako razumljiva i to sve za razliku od tuženika koji je sklapanju predmetnog ugovora pristupio u okviru svoje djelatnosti.

22. Odredbom čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra nepoštenom ako je u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri na štetu potrošača prouzročila znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašli iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. iste Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe ugovora nude u pisanom obliku te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo.

23. Odredbom članka 96. st. 1. ZZP/07 propisano je kako se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema st. 2. istog članka ZZP/03 smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Nesporno je da je odredba koje su se odnosile na naplatu naknade za obradu zahtjeva i odobravanje kredita (čl. 5. st. 2.) bila sastavni dio standardnog ugovora o kreditu unaprijed sastavljenog od tuženika o kojim odredbama se sa tužiteljicom nije pojedinačno pregovarao, niti je tužiteljica imala utjecaj na njihov sadržaj, a kojim odredbama je suprotno načelu savjesnosti i poštenja tužiteljici nametnuta obveza koju ona objektivno nije mogla sagledati kao cjelinu u sklapanja ugovora. Tuženik prije sklapanja ugovora i u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora sa tužiteljicom nije pojedinačno pregovarao (razvidno iz iskaza tužiteljice) te tuženik nije prezentirao tužiteljici koje on točno ima troškove u vezi odobravanja kredita pa da bi iste tužiteljica morala nadoknaditi niti joj je objasnio strukturu tih troškova i zašto je iznos te naknade u izravnoj korelaciji sa iznosom kredita koji se traži.

24. Budući da je odredba čl. 5. st. 2. koja se odnosi na naplatu naknade za obradu zahtjeva i obradu kredita bila sastavni dio standardnog ugovora o kreditu unaprijed sastavljenog od tuženika o kojim odredbama se sa tužiteljicom nije pojedinačno pregovaralo (razvidno iz iskaza tužiteljice i čitanja predmetnog ugovora), niti je tužiteljica imala utjecaj na njihov sadržaj, a kojim odredbama je suprotno načelu savjesnosti i poštenja tužiteljici nametnuta obveza koju ona objektivno nije mogla sagledati kao cjelinu u vrijeme sklapanja ugovora; takve ugovorne odredbe uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita - potrošača kao jedne ugovorne strane u odnosu na banku-trgovca kao drugu ugovornu stranu pa je time tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (ZZP/03); stoga je došlo do značajnije neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, ovdje tužiteljice, a što je u suprotnosti s osnovnim načelima obveznog prava: načelu ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima te načelu dužnosti njihove suradnje i načelu zabrane zlouporabe prava te je odredba čl. 5. st. 1. ništetna na temelju čl. 322. st. 1. ZOO-a i odlučeno je kao u točki I. izreke presude.

25. Budući da je odredba čl. 5. st. 2. ugovora o kreditu od 28. veljače 2006. ništetna na temelju čl. 322. ZOO-a. Potom u skladu s člankom 323. ZOO-a je obveza svake strane da vrati ono što je primila po osnovi takvog posla, a ako to nije moguće ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovaran je svome suugovaratelju za štetu koji trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao li prema okolnostima nije morao znati za postojanje ništetnosti; stoga tužiteljica ima pravo potraživati neosnovano stečeno po predmetnom ugovoru od 28. veljače 2006. zbog ništetne odredbe koje su se odnosile na naplatu naknade za obradu zahtjeva i odobravanje kredita (čl. 5. st. 2.) u iznosu 148,91 eura na temelju 1111. st. 1. ZOO-a, pa je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan te je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.
26. Kamate su određene na temelju čl. 1115. ZOO-a.
27. Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO-a kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Budući da se ovdje radi o restitucijskom zahtjevu tužiteljice da joj tuženik vrati ono što je neosnovano stekao temeljem ništetnih odredbi ugovora, a kojem zahtjevu prethodi utvrđenje ništenosti spornih odredbi ugovora je razvidno da zastara još nije počela niti teći te je odbijen prigovor zastare kao neosnovan.
28. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08-ispr. i 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP-a) te vrijednosti tužbenog zahtjeva (vps 1.370,00 eura) i zatraženim troškovnicima.
29. Trošak tužiteljice se sastoji od troškova zastupanja po punomoćniku - odvjetniku i to za sastav tužbe - 100 bodova po Tbr. 7/1, sastav podnesaka 2.9.2025. - 100 bodova po Tbr. 8/1, zastupanje na raspravama 20.1.2026. i 15.9.2026. -200 bodova (2 x 100 bodova) po Tbr. 9/1, pristup ročištu za objavu presude - 50 bodova po Tbr. 9/3, ukupno 450 bodova, prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/23) uz vrijednost boda od 2,00 eura, te PDV-a 25% u iznosu 225,00 eura, ukupno 900,00 eura.
30. Tužiteljici su u cijelosti priznati troškovi sudske pristojbe na tužbu u iznosu 26,55 eura i za presudu u iznosu 110,00 eura, ukupno 136,55 eura kao nužan i opravdan trošak.
31. Parnični trošak tužiteljice se sastoji od troška za zastupanje po punomoćniku-odvjetniku u iznosu 900,00 eura i troškova sudske pristojbe u 136,55 eura, ukupno 1.036,55 eura.
32. Tužiteljici su na njezin zahtjev na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a, dosuđene zakonske zatezne kamate na parnični trošak od donošenja presude do isplate.

33. Odbijen je zahtjev tuženika za nadoknadom troškova postupka u iznosu 1.250,00 eura jer isti nije uspio u sporu na temelju čl. 154. st. 1.ZPP-a.

Zagreb, 28. listopada 2026.

Sutkinja:
Snježana Karlušić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana, s tim da strankama koje su uredno obaviještene o ročištu na kojoj se presuda objavljuje rok za žalbu teče od slijedećeg dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, a stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje rok za žalbu teče od dana primitka presude. Žalba se podnosi pisanim putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:
pun. tužiteljice
pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-4aebe**

Kontrolni broj: **0039d-bddf7-c158b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.